

DOMÈNEC UMBERT

Estat en què va quedar el cotxe-bomba.

ATEMPTAT AL PORT: ¿ETA I ALGÚ MÉS?

Comando Barcelona

Un guàrdia civil mort i una vintena de ferits, la major part civils, és el balanç de l'atemptat amb cotxe bomba divendres passat al port de Barcelona. Policia i premsa coincideixen a atribuir-lo, com els anteriors, al «Comando Barcelona».

Fúlvia Nicolàs

Havia començat com el dia de les vagues: vaga de trens, d'autobusos i d'avions, vaga als centres sanitaris públics. Des del migdia seria, també, un dels dies de la bomba. La càrrega explosiva més potent que, fins aleshores, havia esclatat mai a Barcelona. Trenta quilos d'una substància anomenada amonal i 50 de ferralla deixaven a l'entrada del Moll d'Espanya del port de la ciutat un guàrdia civil mort, una vintena de ferits i importants destrosses en els vehicles propers i als immobles dels voltants.

Mitja hora després de l'explosió, quan ja les flames eren sufocades i policies, guàrdies civils, bombers i periodistes passejaven entre els ferros cargolats i les restes d'allò que havia estat furgoneta-bomba, un grup de paletes de les obres

pròximes comentava els fets, els rostres blancs com de paper. S'havien salvat de miracle. «Són uns cagats. Un cotxe-bomba el posa qualsevol», feia un d'ells amb les mans encara suades de terror.

Qui l'havia posat, el cotxe bomba —la furgoneta-bomba, per ser més exactes— era la pregunta mil vegades repetida i unes altres tantes mig resposta. A falta d'una reivindicació fiable, que dilluns següent encara no s'havia produït, la impressió general des del principi era que «aquesta torna a ser d'ETA». Com la del Poble Nou, o la de la plaça d'Espanya.

Semblava confirmar-se, amb aquesta explosió, una sospita que corria setmanes ençà entre els responsables de la FOP i que havia anat prenent cos fins i tot a la premsa. La hipòtesi d'un atemptat a Barcelona havia estat ja, per exemple, el motiu d'una recent reunió

entre el president de la Generalitat, **Jordi Pujol**, el conseller d'Interior, **Bassols**, el delegat del govern espanyol a Catalunya, **Martí Jusmet**, i el governador civil, **Ferran Cardenal**. Aquests dos últims havien estat convidats a la plaça de Sant Jaume a fi

d'explicar al president quines eren les mesures antiterroristes que s'estaven portant a terme a Catalunya i quines les sospites de les forces policials al respecte. No debades s'havia detectat a Barcelona la presència de policies especialitzats, membres de les mateixes unitats que havien participat en la desarticulació del comando Nafarroa, a Euskadi, i en la captura d'una part del Comando Madrid a la capital d'Espanya.

Hi ha notícies confidencials, impossibles de confirmar per la via habitual, que una part important de les Brigades Especials de la Guàrdia Civil i de les FSE és de fa setmanes a Barcelona. Els ambients independentistes radicals estan sent investigats a fons, segons aquestes fonts confidencials, com també els socis de l'Euskal Etxea —la Casa d'Euskadi— a Barcelona i bona part dels estudiants bascos a les universitats catalanes.

Fins i tot, segons altres fonts, alguns membres de la policia autonòmica catalana, els Mossos d'Esquadra, han rebut ordres en els darrers mesos d'investigar els ambients independentistes radicals. Unes ordres, rebudes amb un fort malestar i una certa tensió en alguns sectors d'aquest cos armat que han insistit als seus superiors en el fet que no corresponen als Mossos, per llei, competències en la «lluita antiterrorista».

La hipòtesi que ETA, amb ajuda o sense d'una mínima infraestructura catalana, és l'autora de l'atemptat del pas-

AITANA JOVE

Viatges i Aventures

SETMANA SANTA I PASQUA 87

Estades a Europa

—Florència	8.000 pts.
—Lisboa	14.000 pts.
—Berna	25.000 pts.
—Venècia	11.750 pts.
—Amsterdam	16.500 pts.
—Roma	11.500 pts.
—París	16.000 pts.

Circuits aventura

—Marroc circuit sud.	27.000 pts.
—Argèlia Gran Erg.	75.000 pts.
—Desert de l'Hoggar	112.000 pts.
—Egipte	156.850 pts.

Rutes ecologistes

—Trekking pel Rif ...	48.000 pts.
—Marroc en bici	45.000 pts.
—Donyana i l'Algarve en bici	33.000 pts.
—Ruta ecològica per Andalusia	34.000 pts.
—Parc Nacional de Donyana	20.000 pts.
—Deltebre	16.000 pts.

I, a més:

- Tarifes especials d'avions.
- Preus especials per a grups.
- Circuits per a estudiants.

INFORMEU-VOS-EN A:

C/. Garrigues, 15 B
Tel. (96) 351 85 51 (3 línies).
46001-VALÈNCIA

sat divendres, s'imposà durant el cap de setmana en els mitjans policials, polítics i periodístics del país. El mètode utilitzat, un cotxe-bomba aparcad en la via pública i activat a distància o bé per mecanismes de rellotgeria, no requereix una gran infraestructura, ni suposa un risc important per als autors de l'acció, que podrien trobar-se, a l'hora de l'explosió, fora de perill. Ja els altres tres cotxe-bomba que han esclatat durant els darrers quatre mesos —al Poble Nou, a la plaça d'Espanya i al carrer de Badal, davant una concessionària de la firma francesa Citroen— havien estat atribuïts sense excessives possibilitats d'equivocació a l'organització basca.

S'ha anat confirmant, en els darrers mesos, l'existència i el funcionament a Catalunya del «Comando Barcelona» d'ETA militar. Un comando, segons insisteixen fonts policials, en el qual participarien activistes bascos i catalans, i que podria estar dirigit per **Joan Carles Monteagudo**, ex-dirigent de l'organització Terra Lliure que hauria ingressat a ETA junt amb un grup de militants del sector «dur» de l'organització. Segons el reportatge publicat pel setmanari *Interviú* a començaments de febrer, citant fonts de la Direcció de Seguridad del Estado, **Monteagudo** rep instruccions directament de **Francisco Múgica Garmendia**, «Artapalo», considerat com el «número u» d'ETA d'ençà la deportació a Àfrica de «Txomin», mort fa poques setmanes.

Els estrets contactes entre els sectors més durs de l'independentisme armat català i l'organització basca són un fet difícil de provar, però que ha estat confirmat diverses vegades tant per fonts policials espanyoles com per alguns portaveus dels sectors nacionalistes radicals catalans, que han expressat sovint la seua amarga protesta pel que consideren «intrusió» d'ETA en el país. Ja amb ocasió dels últims cotxe-bomba, representants de tots els sectors independentistes catalans, inclòs el Moviment de Defensa de la Terra, valoraren els atemptats d'ETA a Catalunya com una «ingerència» en el procés d'alliberament nacional dels Països Catalans, que segueix la seua pròpia dinàmica. El fet que ETA trasllade a aquest país el seu camp de batalla contra els interessos i les forces de seguretat espanyoles ha estat valorat unànimement per totes les «famílies» nacionalistes, al marge d'altres consideracions segons la seua adscripció, com «una falta de sensibilitat i un menyspreu important cap a l'independentisme català».

Terra Lliure, pel seu costat, continua

negant la seua participació en els atemptats amb cotxe-bomba, malgrat algunes reivindicacions ben dubtoses realitzades en els dies posteriors als atemptats de Poble Nou i de la Plaça d'Espanya. Segons l'últim número d'*Alerta*, la publicació interna que els fa de portaveu, corresponent al mes de març, les seues últimes accions han estat la col·laboració de diversos explosius —tots desactivats a temps per la policia— en la carsera de la guàrdia civil d'Arenys de Mar i en dues sucursals del banc Hispano Americano, a Barcelona, com també l'explosió d'un artefacte contra la delegació d'Hisenda en la mateixa ciutat, que provocà algunes destruccions. Accions, totes elles, que expressarien més el propòsit d'«advertir» i fer-se propaganda que no una voluntat ferma de passar a la violència «dura», amb víctimes —discriminades o no—, que practiquen altres grups armats.

La pregunta, a l'hora d'esbrinar la participació d'activitats catalanes en atemptats com el de divendres passat al port de Barcelona, és a qui beneficia aquesta mena d'accions. Segons un destacat participant en la recent Convenció Independentista, que no ha volgut ser identificat, «en un moment que l'independentisme comença a tenir un fort ressò i una acceptació, no tan sols en sectors juvenils, i en què s'inicia un interessant debat ideològic, amb participació d'importants nuclis de la vida política i intel·lectual catalana, és clar que accions violentes com aquestes tan sols aconseguen difondre la por i el desconcert en la societat catalana, que opta oportunament per una via d'alliberament nacional ben distinta —per sort o per desgràcia— a la basca».

«¿Per què Barcelona?» és la pregunta que corre cada vegada que un fet similar trenca per un dia la calma a la ciutat. El fet que és ja ciutat olímpica suposa un important ressò internacional per a qualsevol acte violent, el màxim propòsit dels quals és, en primer lloc, la propaganda. Com indicava un reportatge publicat per l'*Avui* poc més d'una setmana abans del darrer atemptat, la hipòtesi d'una forta ofensiva violenta d'ETA a la capital catalana era ja prevista, mesos ençà, pels responsables espanyols de la lluita antiterrorista. La internacionalització del conflicte i la necessitat de demostrar que ETA continua actuant més enllà de les fronteres basques després de la captura de part del «Comando Madrid» i de la forta pressió policial a què es veuen sotmeses les seues activitats, tan dins com fora d'Euskadi, en serien dues explicacions. □